

SvD

Vi föddes inte på en västerländsk flygplats

SLUTREPLIK | Adoption

Publicerad: 16 augusti 2009, 04.46. Senast ändrad: 16 augusti 2009, 20.54

Lotta Sjöberg (Brännpunkt 10/8) och Cordelia Edvardson (Kolumn 13/8) har reagerat starkt på vår Brännpunktsartikel (2/8), där vi med hänvisning till Barnkonventionens artikel rörande rätten för alla barn att få veta sitt ursprung, aktualiserade svårigheten för vuxna utlandsadopterade att söka efter sina bioföräldrar. Detta på grund av adoptionsorganisationernas skyhöga avgifter för ”rotsökning” och svenska myndigheters omvittnade ointresse att hjälpa till i sökandet.

De menar båda i praktiken att vi adopterade helt enkelt ska sluta intressera oss för våra ursprungsländer och inte söka efter våra biofamiljer, då vi numera är som vilka svenskar som helst, samt att vi skuldbelägger adoptivföräldrar som inte vill att deras adoptivbarn ska söka efter sin biofamilj.

De hävdar vidare att vi lurar andra adopterade att tro att det går att hitta sina biologiska föräldrar, liksom att vi riskerar att utsätta de barn som är kvar i u-världen att inte få adopteras till västländer.

Vi begär inte ekonomisk hjälp, utan vi efterfrågar att adoptionsorganisationerna och svenska staten i enlighet med Barnkonventionen ska hjälpa adopterade att kunna söka efter sitt ursprung.

Det är ett existentiellt behov att få veta varifrån man kommer. Idag offras adopterades vilja att söka sina rötter i u-världen för att adoptivföräldrarna i väst ska få känna lugn och ro. Vi föddes inte på en västerländsk flygplats även om banden bakåt klipptes av fullständigt, och vi är idag inte heller ovillkorliga svenskar.

Vi kommer för alltid likt andra migranter att ha två länder och två familjer att förhålla oss till vare sig vi känner till biofamiljen eller ej, liksom att vi likt andra invandrade inte blir behandlade på samma sätt som vita svenskar. Vidare handlar alltför många utlandsadoptioner om ofrivilliga och tvångsmässiga övergivanden från biofamiljens sida och i många fall även om sålda och kidnappade barn som adoptionsorganisationerna profiterar på.

Än en gång visar den svenska adoptionsdebatten att internationell adoption enbart handlar om adopterande västerlänningars rätt att få tillgång till barn från den postkoloniala världen, och att de vuxna adopterades behov av att försonas med sitt ursprung liksom även bioföräldrarnas längtan efter att återförenas ignoreras.

PAOLA CEDER

TOBIAS HÜBINETTE

MIKAEL JARNLO

PATRIK LUNDBERG

GITTE ENANDER

MALINEE MURRAY

adopterade från Colombia, Korea, Etiopien och Thailand